

Boslegendes

Waternimf

Deur Tea Orsi

waternimf

Elke bos wat sy sout werd is, het sy eie lug-, boom- en waternimfe. En vandag wil ons jou vertel van laasgenoemde. Hulle is delikate, geheimsinnige wesens. Hulle beweeg rond deur liggies van die een waterlelie na die volgende te spring (en hulle sink nooit in die water nie, is dit nie fantasties nie?).

Hierdie nimfe lyk soos feetjies, maar hulle is 'n bietjie groter en hulle is uitstekend daarin om onder water of tussen bamboesstokke weg te kruip. Hulle is skaam en elegant en as jy stil by 'n meer staan, kan jy soms hul sagte gelag deur die bome hoor weergalm. Ouma het 'n paar van hulle geken en was altyd betower deur hul skoonheid.

Nimfe is onsterflik, so hulle verouder nooit. Selfs wanneer hulle 'n duisend jaar oud word, lyk hulle steeds jonk, stralend en grasiuus.

Hulle het lang, din hare wat nooit verstrengel raak nie.
Niemand weet hoe hulle dit doen nie, aangesien geen nimf
ooit met 'n haarborsel opgemerk is nie. En hulle hou daarvoor
om hul hare te versier met pragtig gevlegte krone van
blomme, blare en struike.

Deur een of ander vreemde towery kan hierdie nimfe selfs onder water asemhaal. Dit is hoekom hulle goed is daarin om weg te kruip. Hulle is soos krokodille, maar met 'n heel ander voorkoms.

Die klere wat hierdie nimfe dra, is soos dié van antieke Griekse godinne. Dit is gemaak van 'n eteriese materiaal wat met elke briesie beweeg en gekenmerk word deur ligte kleure en delikate skakerings: blou, wit, groen, geel en pastelpienk.

Die Legende van Meer Carezza

Wat volg, is 'n storie van liefde wat nooit kon wees nie. Waternimfe het dikwels vryers, maar hulle verkies om alleen te wees en omring deur die skoonheid van die natuur te lewe, net soos die protagonis wat jy gaan ontmoet.

Baie jare gelede aan die oewer van Meer Carezza het daar 'n nimf gewoon wat, behalwe vir haar skoonheid, so 'n lieflike stem gehad het dat haar liedjies elke reisiger betower het wat die Costalunga Pas (in die berge van Noord-Italië) oorgesteek het).

Op 'n dag het die towenaar van die dorp Masare verbygekom en die nimf se soet stem gehoor. Hy het op die eerste oogopslag (of eerder op die eerste luister!) op haar verlief geraak. Van daardie dag af het hy alles gedoen wat hy kon om haar hart te wen: hy het vir haar duur geskenke gebring, haar serenades gegee, vir haar 'n liefdesbrief gestuur, en so aan. Maar sy het nooit van plan verander nie.

So het die townenaar besluit om hulp van die heks van Lagwerda te vra, wat vir hom nogal ongewone raad gegee het.

Sy het vir hom gesê om aan te trek as 'n juweliersware handelaar, 'n baie lang reënboog te skep en dan na die meer te gaan. Hy moes met die nimf praat en belowe om al sy edelstene aan haar te gee, hy moes haar saam met hom wegneem.

Die towenaar het die heks se instruksies tot op die letter gevolg, maar hy was so senuweeagtig dat hy vergeet het om 'n vermomming te dra! Sodra sy die reënboog gesien het, was die nimf baie beïndruk: dit was kleurvol en besaai met kosbare edelstene (die towenaar het besluit om regtig alles uit te haal!). Kort daarna het die man nader gekom om sy liefde vir haar weer te verklaar, maar sy het hom herken en dadelik in die meer in gespring. (Wat 'n humeur! Sy wou hom nie eens 'n kaans gegee om te praat nie).

Van daardie dag af het niemand haar ooit weer gesien nie. Die towenaar was met hartseer getref en het die reënboog uit die lug geruk en dit in duisend stukkies geskeur wat hy een vir een in die meer gegooi het! En nou weet jy hoekom die water van Lake Carezza met al die kleure van die reënboog skitter: van blou tot indigo, van rooierig tot groen, van geel tot goud.

THINK

DIGITAL ACADEMY